

EL CIRC

El President Sánchez declara al Senat

Abans, quan el Circ era cosa d'homes, hi havia animals. Ensinstrats o drogats, però animals. El domador fent petar el fuet, una colla de lleons sedats al voltant de la reixa i un de més despert aixecant la pota i rugent. L'enemic del domador, el que amenaça amb menjar-se'l viu. Doncs el mateix va passar l'altre dia al Senat. El domador Sánchez, la claca popular a les darreres fileres i el lleó despert, Don Alejo Miranda de Larra (malaguanyat cognom) proper a la Ayuso.

Donaria qualsevol cosa per escriure la biografia del tal Alejo. Sabem que ha estat el màxim responsable d'un Hospital sense habitacions ni quiròfans, sabem que el centre va costar tres vegades més del pressupostat però ignorem encara moltes coses que en un home com aquest han de ser genials. El bany d'heroisme i èxit que l'Alejo s'autoimposava mentre anava repetint "sí o no", el seu somriure triomfant creient-se honestament que estava acorralant a Sánchez, és de Guinness. Tan ruc es pot arribar a

ser? Cert que la figura no l'acompanya però ni disfrazat d'escolanet podria quedar més absurd.

Molt malament han d'anar les coses al P.P. que per en una jornada que profetitzaven decisiva, escollin a Alejo Miranda per rematar la feina.

La mala educació en les files del P.P. es dona per suposada, el nivell intel·lectual també però segur que de buscar millor haurien trobat un lleonet de millor estatura política. La cosa anava de treure a la llum els delictes de PSOE i Sánchez. Una mica més i han de tancar la seu del P.P.

Sort encara va tenir el noi que el president de la Comissió li va fer la meitat de la feina no deixant intervenir a Sánchez, ni per contestar les bajanades de Miranda, don Alejo. Si enlloc d'un circ, l'interrogatori s'hagués fet a "Las Ventas" l'Alejo hauria sortit de la plaça amb les banderilles clavades a l'espatlla.

El millor de la jornada, la cara de satisfacció de Sánchez, conscient que amb una oposició d'aquests calibre només li podran treure el poder per les armes, que no és una esperança massa florida però a Espanya molt més raonable.

Alejo Miranda, Mazón, Ayuso... han recollit el millor de cada casa.

